

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

**ÚJ HELYZETBEN VAGYUNK -
ÚJ FELADATOKKAL,
ÚJ LEHETŐSÉGEKKEL**
(BESZÁMOLÓ A 3-7. OLDALON)

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

DÖRGÖLŐDZÉSBE ELSŐ HELYEN

Mire lapunk megjelenik, már biztosan tudni fogjuk, hogy elsők vagyunk-e. Gyurcsány még alá sem írta az új európai szerződést, de már bejelentette: Magyarország lesz az első, aki az EU-országok közül törvénybe iktatja. Vagyis elsők lehetünk! Végre, valamiben, akármiben, de elsők! Nem számít, hogy a gazdasági növekedés nálunk olyan alacsony, hogy bennünket a sánta is leelőz. Nem számít, hogy számtalan népnymorító korlátozás ellenére az utolsók között vagyunk a költségvetési hiány csökkentésében. Az sem számít, hogy hova-tovább nem csak a szlovénok, de már a szlovákok is jobban élnek, és - hogy pengessek egy keveset a nacionalista húrokból - már a románok is. El tudtad volna ezt pár éve képzelni? Na, nem baj, legalább a dörgölődésben - tudok egy másik szót is, de azt a szerkesztőprogramba épített nyelvtani program mindig visszadobja, mint papírra nem illőt - az elsők között leszünk! Ugyanis, ennél többet nem jelent az, ha a magyar parlament azonnal rábólint az új szerződésre.

Kinek és mit akarunk bizonyítani? Azt, hogy az EU alázatos kiszolgálói vagyunk? Tudják, ezért vettek fel bennünket. Azt, hogy Európát is szeretjük, nem csak Amerikát? Nos, ez meg nem igaz. Én Gyurcsány helyében inkább Brown angol miniszterelnökről vennék példát. Ő el sem megy az ünnepélyes aláírásra, hanem majd később, csendben aláírja. Miért? Azért, mert tudja, hogy a britek közül sokan nem rajonganak az Európai Uniónak nevezett szuperállamért. Gyurcsány úr tudhatná, hogy a magyarok között is sok csalódott ember van.

MÍ A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

Olyanok, akik nem értik, hogy miért keresünk még mindig jóval kevesebbet, mint a németek vagy az osztrákok. Olyanok, akik rettegnek az euró bevezetésétől, mert tudják, hogy a kis nyugdíjuk még annyit sem fog érni, mint ma. Sőt, már olyanok is vannak, akik azt mondják, hogy erről az egészről Gyurcsány úr tehet.

APEH-URALOM

A Pénzügyminisztérium, pontosabban az APEH a múlt héten hadat üzent közel 500 ezer társadalombiztosítási jogviszonnal nem rendelkező honfitársunknak, azzal hogy adótartozásuként tartja nyilván a be nem fizetett egészségügyi hozzájárulást. Én ezt az egészet disznóságnak tartom. Nem csak azért, mert eleinte én is potyautasnak számítottam, amíg a Hivatal rá nem jött, hogy ők tévedtek. Bocsánatot nem kértek. Nos, azért is disznóság, mert egy állami hivatal kezébe egyre több olyan jogkör tesznek, amelyek az emberek alapvető érdekeit érintik. Ehhez nyugodtan tegyük hozzá, hogy nem csak érinti a polgárok érdekeit. A fő baj az, hogy a polgárok sokszor maguk sem tudják ezt, s főleg nem tudnak érdemben tenni ellene semmit. Ezt az állapotot nevezik kiszolgáltatottnak. Azt pedig, amikor egy állami szerv kezében túl sok hatalom van, diktatúrának. Ez van ma kis hazánkban.

SEGÍTSÜNK A BAUMAG KÁROSULTJAINAK!

Az állampolgári kiszolgáltatottság állatorvosi példáját, a Baumag-botrányt idézte fel egy olvasónk levelében. A Baumag-ügy arra

klasszikus példa, hogyan lehet elsíbolni 14 ezer ember 40 milliárd forintját, miközben a károsultak az államtól semmilyen segítséget sem kapnak. Olvasónk lakótelepen, egy kétszobás lakásban él családjával, két különmű gyermekkel. Tizenöt éven keresztül sikerült neki összegyűjtenie 4 millió forintot. Mivel ez kevés volt egy olyan lakásra, ahol mindegyik gyereknek van egy külön kis szobája, a nagyszülők besegítettek. Eladták a földjüket, és az érte kapott pénzt a lakás megvásárlására fordíthatta a család. Ez - a család összegyűjtött pénzével együtt - 22 millió forintra rúgott. Mivel azok a lakók, akik eladták volna a nagyobb lakásukat, időben nem tudtak kiköltözni, arra az időre olvasónk is betette a pénzt a Baumagba.

Döntése logikus volt. Ez nagyon nagy pénz az ő családjának, addig is kamatozzon valamennyit. Igen ám, de a Baumag ezidőtájt tönkrement vagy tönkretették. A pénz elveszett. Per lett belőle, de a bíróság az elmúlt három év alatt szinte semmit nem haladt előre.

Mondhatnánk, hogy ilyen a kapitalizmus. Ezt szavazta meg a választók többsége 1990-ben, ám vessenek magukra! Ez azonban csak részben igaz, s főleg nem segíti ki olvasónkat és szenvedő társait. A Baumag-ügy azt jelzi, hogy a magyar társadalom ma alapvetően nem jól működik.

A kapitalizmus soha sem lesz megértő és emberi, de azt el lehet, el kell tudni érni, hogy a jogállam kereteiben működjön, amelyben mindenkinek vannak jogai, és azokat az állam erejével tiszteletben is tartatják. Mi a Baumag-károsultak mellett voltunk eddig is, és kiállunk mellettük a jövőben is.

BOLDOG ÜNNEPEKET!

A Karácsonyt gyerekkorom óta szeretem. Szenteste szüleimnél, halászlé, rántott hal, mákos derelye, ajándékok. Öt évtizedes hagyomány, amely összeköt bennünket.

Hagyomány, amit gyermekeinknek is továbbadunk. A szeretet, a mély érzések napja. Kellenek ilyen napok, kellenek ilyen érzések. Elvadult, globalizált, átpolitizált világunkban különösen. Kellenek, hogy megpihenjünk, kellenek, hogy legyen erőnk a világot megváltoztatni. Boldog karácsonyt Önöknek, Nektek, mindenkinek!

THÜRMER GYULA

ÜNNEP ÉS MUNKA - ÜLÉSEZETT A MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGA

ÚJ HELYZETBEN VAGYUNK - ÚJ FELADATOKKAL, ÚJ LEHETŐSÉGEKKEL

Ez évi utolsó ülését tartotta december 15-én a Magyar Kommunista Munkáspárt Központi Bizottsága. A tanácskozás ünnepi hangulatban zajlott, hiszen egybeesett a párt 18. születésnapjával. A Himnusz elénekését követően Fogarasi Zsuzsa mondta el Ady Endre A Tűz csiholója című versét. A párt újjászervezésének évfordulója alkalmából Karacs Lajosné alelnök mondott nagyon szép, személyes hangú ünnepi beszédet, majd a hagyományoknak megfelelően kitüntetések átadására került sor. A párt központi testülete Thürmer Gyula beszámolója alapján értékelte a Munkáspárt helyzetét és döntött a 2008. évi feladatokról. Vajda János alelnök előterjesztésében pedig határozatot fogadott el a KB-képviselői munka meggyorsítására. A KB a délutáni órákban az Internacionálé hangjaival zárult. (Összeállításunkban a 3-7. oldalon rövidítve közöljük Thürmer Gyula és Karacs Lajosné beszédét, s teljes terjedelemben a KB határozatát)

A Központi Bizottság ülésén Thürmer Gyula szolt a párt helyzetéről, a kongresszus óta elért eredményekről és gondokról. Ebből a beszédből idézünk részleteket.

ÚJ HELYZETBEN VAGYUNK

Igen, elvtársak, a szemünk láttára megy végbe óriási változás. Az emberek nem azt kérdezik, hogy mi lesz velünk, benzinkút-kezelőkkel, buszvezetőkkel, kft-dolgozókkal, hanem azt: mi lesz velünk, munkásokkal? A munkásosztály nem csak felismeri nyomorúságát, de tudatosítja is helyzetét. Óriási pofonokat kapott a multiktól.

A munkás most ment ki először az utcára, még nem tömegesen, de kiment. A szakszervezetek kezdik felismerni erejüket, és ki merik mondani a véleményüket már nem csak bérkérdésekben, de olyan óriási társadalmi ügyekben

is, mint az egészségbiztosítás. Ebben a harcban a Munkáspártnak a lehető legaktívabban részt kell vállalnia. A munkások közül egyre többen értik meg a multi kizsákmányolás ocsmány és embertelen voltát. A Hankook, a Suzuki munkásaival, vagy a postásokkal végzett munka példája megmutatta, hogy komoly lehetőségeink vannak.

A munkásság osztályharcát meg kell különböztetnünk a tőkésosztály belső politikai küzdelmétől. A kettő most találkozik tüntetéseken, a sztrájkokban, de nem ugyanaz. Az MSZP és a Fidesz harca a tőkés két csoportjának küzdelme egymás ellen. Küzdelem a hatalomért, az EU-s pénzekért, mindenért.

Ebben a harcban az MSZP döntően a külföldi tőke és a hozzá kapcsolódó magyar nagytőke érdekeit képviseli. A Fidesz pedig sokkal inkább a polgári középosztály érdekeit. A cél, ismétlem, a hatalom birtoklása, illetve megszerzése, de a középosztályok szempontjából ma már a fizikai túlélés is.

A tőkésosztály belső küzdelmében nekünk meg kell őriznünk önállóságunkat a két tőkés párt, az MSZP és a Fidesz között. Erről döntöttünk egy éve a kongresszuson. Ki kell használnunk a közöttük lévő ellentéteket. Fel kell vállalnunk a tőkés politika által tönkretett nemproletár rétegeket is. Azaz, el kell jutnunk a becsapott tanárokhoz, megalázott orvosokhoz, a tönkretett kis- és középvállalkozókhoz.

Kezdjük megtalálni ennek módszereit. Az idén a Fidesz és mi együtt védjük a kórházakat. A KDNP mellé is odaálltunk, amikor az üzletek vasárnapi nyitva tartása ellen léptek fel. Jövőre ki kell állnunk a népszavazás mellett.

A mai helyzetnek van egy harmadik, nagyon sajátos eleme. Ma már olyan rossz a helyzet Magyarországon, hogy nem egyszerűen a munkást sújtja, hanem gyakorlatilag minden magyar embert, a leggazdagabbakat leszámítva. Magyarországon nem egyszerűen tőkés rendszerváltás ment végbe, hanem annak durva, önző, vadkapitalista formája. Húsz év alatt mindent leraboltak, engedték a külföldi tőke abszolút uralmát, és most csodálkoznak.

A vadkapitalizmus által legyengített országra ráengedték a neoliberális politikát. Ott, ahol állami beavatkozással menteni kellett volna a menthetőt, a piac mindenhatóságát hirdették, és tovább pusztították az oktatást, az egészségügyet, mindent. Számunkra ez azt jelenti, hogy nem egyszerűen a kapitalizmus ellen harcolunk, hanem küzdenünk kell a magyarság megmaradását szolgáló közös nemzeti célokért. Ebből a küzdelemből a Munkáspártnak is ki kell vennie a részét. Nekünk is érdekünk, hogy a multikkal szemben megvédjük a magyar kis- és középvállalkozókat, az amerikai tömegbutítással szemben a magyar kultúrát és oktatást.

A MUNKÁSPÁRT EGYEDI ÉRTÉKEI

A Munkáspárt kis párt. Jelentőségünk azonban nagyobb, mint a létszámunk vagy a választási eredményünk. Fontosak vagyunk, mert ma mi vagyunk az egyetlen baloldali párt, amely baloldali alternatívát tud nyújtani a szocialisták neoliberális politikájával szemben. Ezt az emberek tudják és értékelik.

Fontosak vagyunk, mert részesei lehetünk egy új típusú politikai együttműködésnek, *(folytatás a 4. oldalon)*

THÜRMER GYULA BESZÉDÉBŐL

THÜRMER GYULA BESZÉL A KB-ÜLÉSEN

(folytatás a 3. oldalról)

amely magában foglalhatná mindazokat az erőket, amelyeknek nem tetszik a Gyurcsány-kormány népromboló politikája.

Új helyzetben vagyunk. Új feladatokkal, de új lehetőségekkel is. 2006-ban megtettük az első óriási lépést. Azt mondtuk: nem adjuk fel! Sok mindent elveszítettünk, de nem veszítettük el a hitünket, nem veszítettük el meggyőződésünket, nem veszítettük el a politikai irányunkat.

Ne várjunk csodára, támaszkodjunk arra, amink van! Ez volt a filozófiánk az elmúlt egy évben, s ez a filozófia bevált. Nem mondom, hogy ez az út közvetlenül vezet a kommunizmus győzelméhez, de biztosan előre visz bennünket.

Sokat tettünk az elmúlt egy év alatt. Abból a szempontból, hogy a jövő számára - most nem először - megmentettük a pártot, akár elégedettek is lehetnénk. Közvetlen feladataink szempontjából, s különösen a mai történelmi lehetőségek kihasználása szempontjából, azonban nem lehetünk elégedettek. Sokat tettünk, de nem eleget!

Nem akarok senkit elkéséríteni, de jobb, ha tudjuk: ha ma kellene próbára tenni erőinket, ha ma lenne választás, csődöt mondanánk. Az idő pedig sürget bennünket. 2008-ban sem lesz csoda.

Ha megállunk a lábunkon, megmaradunk, ha nem szedjük magunkat össze, senki sem fog megsegíteni.

ÉRTÜNK EL EREDMÉNYEKET, DE EZ NEM ELÉG!

Sok mindent jól megoldottunk egy év alatt. Ez azt bizonyítja, hogy igenis képesek vagyunk sok mindenre. De sok mindent, elvtársak, nem oldottunk meg. Kezdem a kádereinkkel. Ha a megyei elnök jó, ha van ereje, előbb-utóbb elindul a pártmunka. Nem lesznek csodák, de elindul, és jó irányban indul el. Ha a megyei elnök megbetegszik, megfárad, vagy legyengül, a pártmunka is visszaesik. Ha a megyei elnök mellett kiépült egy stabil megyei vezetés, rögtön javul a pártmunka. Ha a megyei elnökség munkája rendszeretlen, ha nem folyamatos az utánpótlás, s lassan elfogy az elnökség, nem lesz, aki irányítsa a pártot. Sajnálatosan ma a megyei párvezetések számot-

tevő része meggyengült. Nem megy az utánpótlás, csökken az aktivitás. 2008-ban ezt a kérdést a lehető legkomolyabban elő kell vennünk.

Új káderek, új vezetők csak a gyakorlati munkában, a harcban születnek. Azokat választjuk ki, akik jól szervezik A Szabadság-előfizetést, megszerveznek egy-egy rendezvényt.

Engedjük, hogy ötleteik legyenek, de valósítsák is meg őket. A fiatalokat kérjük meg a megyei, budapesti Internetes munkára. Ahol nincs pártszervezetünk, gondoljuk át, hogy a helyi ismerősökből kiket tudnánk megkeresni. Bátorterenyén nem volt pártszervezetünk, de volt megyei, és megtalálták azt az embert, aki munkáspárti jelölt lett a polgármester-választáson. Ha lehet egy helyen, lehet másutt is.

A kongresszuson eldöntöttük, hogy felülről kell szervezni a pártot, mivel helyi szervezetek meggyengültek. Erre találtuk ki a KB-képviselők rendszerét. A mai helyzet siralmas. A 176 választókerületből nagyon sok helyen még nincs embertünk. Meglévő KB-képviselőinket nem használjuk. A KB-képviselők nem kezdték meg sem A Szabadság-előfizetés gyűjtését, sem a politikai jelenlét biztosítását.

E téren is van ezer jó példa. Csepelen, Miskolcon a Munkáspárt aktívan bekapcsolódott a helyi közéletbe. Bácsban okosan felhasználták augusztus 20-át a párt népszerűsítésére, Csongrádban pedig március 15-ét. Szolnokban a helyi hagyományápoláson keresztül erősítik a pártot. A Ferencvárosban az egészségügyi szol-

gálat privatizálása elleni akciókat szerveztek. Békésben és Szabolcsban vannak jó példák a pártmunka szervezésére kis falvakban. És folytathatnám a sort.

A SZABADSÁG: MÉG TÖBB ELŐFIZETÉS KELL!

A Szabadság az elmúlt év komoly sikere. Van azonban gondok. Azt látjuk, hogy minél nagyobb egy pártszervezet, arányaiban annál kevesebben fizetnek elő az újságra. Borsodban a tagok 27 százaléka fizet elő, Nógrádban 29, Szolnok megyében 22. Elvtársak! Mire vártok? Az első feladat, hogy növeljük a párttag-előfizetők számát. Ezt a feladatot meg tudjuk oldani, akkor viszont meg is kell oldani. Másodszor, át kell lépni a párt határait. Célunk az, hogy minél több párton kívülit nyerjünk meg előfizetőnek.

KÉRJÜK A PÁRTTAGSÁGOT: SEGÍTSE A PÁRTOT PÉNZSEL!

Javaslatunk az, hogy erre a létező rendszerre építsük rá a pénzgyűjtés, a támogatás új módszereit. Először is, kérjük meg előfizetőinket, hogy 2008-tól ne havi 600-750 forintot fizeszenek, hanem ezret. Ezzel előfizetnének az újságra, de egyben támogatnák is a pártot. Mondhatjátok, hogy ez formailag áremelés. Az is elvtársak, de annál több is: a kommunista párt támogatásának eszköze. Másodszor, az Ezres Klub taglétszáma, sajnos, nem jutott el az ezer följé, de van 500-600 barátunk, akik havonta nagyobb összegekkel támogatják a pártot. A túlnyomó többségük az újságot is előfizeti, tehát mintegy 1600-1700 forinttal segítenek bennünket. Kérjük meg őket, hogy ezentúl fizessenek havi kétezret, amiben már benne van az újság is, a támogatás is.

MARXISTA TUDÁS NÉLKÜL NEM MEGY

Végére hagytam egy fontos kérdést. Tessék szíves lenni végre megérteni, hogy korszerű marxista felkészültség nélkül nem lehet harcolni. Ha nem tudjuk osztályalapon elemezni a helyzetet az országban és a legkisebb faluban is, ha nem tudjuk megmagyarázni a munkásság szemszögéből környezetünk politikai mozgásait, az első politikai csatában lelőnek bennünket.

A munkások azt várják, hogy magyarázzuk meg nekik, hogy mi miért van. Erre nem jők a régi szemináriumi szövegek. Nem elég hangosan beszélni, attól még nem lesznek jobbák az érveink. A véleményünk mögött marxist tudásnak kell állnia. ■

KARACS LAJOSNÉ ÜNNEPI BESZÉDÉBŐL

HITTEL, MEGGYŐZŐDÉSSEL, AKARATTAL

KARACS LAJOSNÉ FELSZÓLALÁSA A PÁRT ÜNNEPÉN

Tisztelt Központi Bizottság!
Kedves Elvtársak! Barátaim!

18 évvel ezelőtt, 1989. december 17-én, egy zűrzavaros időszakban, amikor a gyávák lapultak, amikor a kommunista szitokszó volt, és a legtöbben a túlélésre játszottak, egy bátor csapat azt mondta: nem, nem adjuk fel, nem engedjük, kommunisták voltunk, kommunisták maradunk. És tettek, nem csak beszéltek, újjászervezték a pártot, vezetést választottak, és elkezdtek dolgozni. Ezt és Őket ünnepeljük minden év december 17-én. Rosszul fogalmaztam, mivel 18 évvel ezelőtt én is köztetek voltam, ott voltam azon a kongresszusom... tehát, újjászerveztük apártot, elkezdtünk dolgozni és ma is dolgozunk.

Ma már tisztábban látjuk, mi is történt 18 évvel ezelőtt. Akkor nagyon kevesen látták, csak a legjobbak, a legképzettebbek. Bevallom én sem teljesen. Csak azt, hogy 40 éves vagyok, hogy a feje tetejére állították a világomat, azt mondták, hogy az a 40 év, amiben éltem, amiben hittem, mind hazugság volt. Azt mondták, amit 40 évig tettem, az mind semmit sem ér. Semmit. Ott álltam, s gondolom, nagyon sokan álltunk értetlenül, és azt éreztük, tenni kell valamit.

S végigpörgött előttem az addigi életem. Tanyán születtem, intézetben voltam, mert édesanyám szövönőként, három műszak mellett nem tudott vigyázni rám. Az az intézet olyan

volt, hogy ott kaptam első kosztümömet, méretre készítettek az EKISZ szervezetet dolgozó. Később ott tanultam. É megismertük egymást, szeretettel emlékezek azokra a kicsi lányokra. Balettet tanítottak, Mozart Kis éji zenéjére versenyeztünk, megtanítottak zongorázni, mint a gazdagok gyerekeit. Főiskolára jártam, s volt első munkahelyem az iskola elvégzése után - ez nem is volt kérdés. A gyár vezérigazgatója, aki ma is köztünk van, azt kérdezte: "Na, kislány, hol akarod kezdeni, mert mindent meg kell tanulnod, mert te leszel a jövő vezetője!" S ezt Ő akkor, így is gondolta.

Hát, ez volt rossz, ez nem ért semmit, ezt kel eltörölni a Föld színéről?! Megkerestem a kerületi alapszervezetet, és megerősítettem tagsági viszonyomat. Így lehettem köztetek azon a nevezetes kongresszuson, s vagyok köztetek az óta is.

Elkezdtük a munkát. Egy párt, amelyik akkor veszített el mindent. Mindent előről kellett kezdeni. Egy út, amelyet még nem járt senki. Hatalom és eszközök nélkül kellett csinálni azt, amit előttünk még senki sem csinált. Csináltuk jól-rosszul, de csináltuk. Meggyőződésből, hittel, nagy-nagy akarattal. Voltak hibák, elszalasztott lehetőségek? Biztosan. Lényegesen lehetne-e más, jobb, könnyebb? Nem hiszem. Esetenként kutyanehez volt, s az ma is. Nehéz volt végigélni a választási éjszakákat, s rádöbenni, hogy sokat dolgoztunk, de még az is kevés. Nagyon nehéz volt megérteni, hogy

elvtársaink miért adják fel a közös harcot, egyesek miért állnak át hangzatos mesékkel az ellenség oldalára. Madách sorait idézve kérdezhetjük: "Hát azt hiszed, Mert minden rókával megalkuszol, Nyájadnak hű öre vagy?"

Nagyon nehéz ma is a tőkés bíróságon ülni, lenyelni mindent, ahelyett, hogy az asztalt borítanánk rá. Kutyanehez állami támogatás nélkül fenntartani a pártot, minden hónapban kifizetni a számlákat, inkasszókkal, fizetési meghagyással küzdeni, ennek felelősségét cipelni.

S mi ad erőt neked, nekem a folytatáshoz? Nekem két dolog. Az egyik: tudom, hogy igazunk van. 18 évvel ezelőtt szinte mindent megjósoltunk. Nem azért, mert olyan okosak voltunk, de azért, mert mi tudtuk, hogy milyen a kapitalizmus természete, hogy elpusztít mindent, ami emberi. És megtette. Valóságos demokrácia helyett a pénz diktatúráját vezette be. Megkaparintotta az állami vagyont. Eltűntette a magyar ipart, mindenütt a külföldi tőkének bókázunk. Feláldozta a magyar mezőgazdaságot, fizetőssé tette az oktatást, kiárulja az egészségügyet. 18 év múltán bátran az emberek szemébe nézhetünk, és mondhatjuk: mi figyelmeztettünk, hogy így lesz, hogy csak kevesen nyerne és nagyon sokan veszítenek, és te is könnyen a vesztesek oldalára kerülsz, mert melós vagy, kis ember, akitől gátlástalanul elvesznek.

A másik, az, hogy tudom, az embereknek szüksége van olyanokra, akiknek fontosabb a közösség érdeke, minnt a sajátja. Olyanokra, akik nem lapulnak gyáván, akik felemelik a szavukat, ha kell.

De értenünk kell, hogy az emberek többsége nem szocializmusban vagy kapitalizmusban gondolkodik, csak él. Jól akar élni, dolgozni akar, családot, gyerekeket, nem harcolni akar. Mi tudjuk, a szocializmus keveset ígért, de erejéhez mérten sokaknak adott. A kapitalizmus sokat ígér, de keveseknek ad. Ezt az igazságot az emberek többsége csak sok-sok tapasztalat alapján, sok-sok kínlás után ismeri fel. És mindig lesznek olyanok, akik soha. A napokban kapcsolatba kerültem egy fiatal, energikus szakszervezettel. Arra kértek, tanítsam őket arra, amit még nem tudnak, hogy megfelelő partnerek legyenek a bértárgyalásokon. A fiatal szakszervezeti vezető azt mondta: tudjuk, beláttuk, csak annyink van, vagy lesz, amennyit magunk kiharcolunk magunknak. Így hát most harcolunk.

Ezért hát, elvtársaim, van remény. Nekünk csak egy választásunk lehet: tovább menni, tovább dolgozni, tovább harcolni. ■

A KÖZPONTI BIZOTTSÁG HATÁROZATA

A PÁRT ELNÖKE ÉS A KÉT ALELNÖK A MUNKAÉRTEKEZLETEN

1. A Központi Bizottság megállapítja, hogy a magyar tőkés rendszer válságban van. Magyarország a nemzetközi versenyben egyre inkább elmarad a környező országoktól. Visszaüt a magyar kapitalizmus azon sajátossága, hogy más országoktól eltérően nálunk meghatározó súlya van a multinacionális tőkének. A szocialista-liberális kormány a válság leküzdését abban látja, hogy még nagyobb előnyökhöz juttatja a multinacionális tőkét, és olyan területeket áldoz fel, mint az egészségügy, amelyek alapvetően károsítják az embereket.

A kormány politikája lehetetlen helyzetbe hozza a munkásokat, a dolgozói rétegeket. Ugyanakkor tönkreteszi a magyar vállalkozói réteget, az értelmiséget. Ez a politika súlyos kárt okoz a magyar társadalom egészének, sérti alapvető nemzeti érdekeinket.

A Központi Bizottság megállapítja, hogy az elmúlt időszakban kieleződött a tőke és a munka közötti ellentét. Az elégedetlen dolgozói rétegek és szervezeteik egyre több formában fejezik ki véleményüket. Több a sztrájk, jelentősek a szakszervezeti megmozdulások, megélelénkült az osztályharc.

A Központi Bizottság úgy látja, hogy a jelenlegi kormány nem fogja megváltoztatni néppellenes politikáját. A Munkáspárt szükségesnek tartja új kormány mielőbbi létrehozását.

A Központi Bizottság - a 22. kongresszuson elfogadott politika alapján - egyetért azzal, hogy keresni kell az együttes gondolkodás és együttes cselekvés lehetőségét minden civilszervezettel, szakszervezettel, politikai párttal és mozgalommal, amely fellép a Gyurcsány-kormány néppromboló politikája ellen, és küzd a magyar gazdaság, a kultúra, az oktatás értékeinek megőrzéséért, a nemzeti érdekek érvényesítéséért.

Feladat:

- A Központi Bizottság megbízza az Elnökséget: vegye fel a kapcsolatot az együttműködésre kész szakszervezeti tömörülésekkel és ágazati szakszervezetekkel. Legyen kezdeményező a civilszervezetek irányába.
- A Központi Bizottság szükségesnek tartja, hogy a párt fokozottan figyeljen az érdekképviselet nélküli dolgozók gondjaira.
- A Központi Bizottság szükségesnek tartja, hogy tárjuk fel a falun, kistelepeken, agrárlakosság között végzendő munka új eszközeit.
- A Központi Bizottság egyetért azzal, hogy a Munkáspárt saját zászlója alatt, de közösen lépett fel a KNDP-vel az üzletek vasárnapi nyitva tartása ellen, a Fidesz-Magyar Polgári Szövetséggel pedig a kórházak bezárása ellen. A Központi Bizottság a jövőben is szükségesnek tart hasonló lépéseket.
- A Központi Bizottság szükségesnek tartja, hogy a párt megyei és budapesti szervezetei építsenek ki kapcsolatot a helyi politikai élet tényezőivel, és keressék a pragmatikus együttműködés lehetőségét minden olyan kérdésben, ami a dolgozó emberek érdekeit érinti.
- A Munkáspárt támogatja a kiírás előtt álló népszavazást, és aktív részvételre biztatja a társadalmat.

2. A Központi Bizottság áttekintette a párt 22. kongresszusa és a Központi Bizottság azt követő határozatai végrehajtásának menetét. Megállapította, hogy a párt tagsága és vezető szervei előreléptek a hatékonyan működő, fegyelmet marxiszt-kommunista párt, centralizált harci szervezet létrehozásában.

Ugyanakkor messze vagyunk a kívánatos céloktól. A párt szervezetei lassan működnek,

jelentős lemaradások vannak a határidők betartásában, egyes határozatok egyáltalán nem teljesülnek.

Feladat:

A Központi Bizottság felhívja minden pártszervezet és párttag figyelmét: a párt politikájának, és közösen hozott határozatainak maradéktalan végrehajtása a párt létérdeke. Ettől függ emberi és anyagi erőink mozgósítása, gyakorlatilag a párt jövője.

3. A Központi Bizottság megállapította, hogy meg kell erősíteni a párt irányító szerveit.

Feladat:

- Ennek érdekében szükségesnek tartja, hogy a Központi Bizottság áttekintse a párt káderhelyzetét és döntsön a szükséges változtatásokról.
- A Központi Bizottság szükségesnek tartja, hogy a megyei és budapesti elnökségek rendszeresen ülésezzenek, folyamatosan szervezzék a pártmunkát.
- A Központi Bizottság szükségesnek tartja több megyei szervezetben a fiatalítást és a szervezeti élet megerősítését.

4. A Központi Bizottság a 2008-ban alapvető feladatnak tekinti a KB-képviselők tevékenységének javítását.

Feladat:

- Ennek érdekében meg kell találni a KB-képviselőket ott, ahol még nincsenek.
- A pártelnöki látogatásokat a választókerületi székhelyekre, városokra, és a környező településekre kell koncentrálni.
- A 2007. évi kedvező tapasztalatok alapján meg kell szervezni a dunántúli KB-képviselők tanácskozását.
- Az év második felében meg kell szervezni a KB-képviselők újabb éves találkozóját.
- A Központi Bizottság szükségesnek tartja, hogy a KB-képviselők szerepeljenek az esetleges időközi választásokon.

5. A Munkáspárt a jövőben is alapvető feladatának tekinti a Baloldali Front-Kommunista Ifjúsági Szövetséggel való együttműködést.

Feladat:

- Ennek érdekében az Elnökség segítse elő a Baloldali Front-Kommunista Ifjúsági Szövetség kongresszusának eredményes megszervezését.

A MUNKÁSPÁRT 2008. ÉVI FELADATAIRÓL

KB-TAGOK BESZÉLGETÉSE A SZÜNETBEN

- Segítse a Front vidéki és budapesti szervezeteinek megerősítését.
- Támogassa, hogy a Baloldali Front még aktívabban kapcsolódjon be a párt belpolitikai tevékenységébe, legyen cselekvő részese a társadalmi kapcsolatok bővítésének.

6. A Központi Bizottság megállapítja, hogy A Szabadság ma a párt legfontosabb agitációs eszköze, és egyben kiemelt szerepet tölt be a párt szervezésében. A Központi Bizottság köszönetet mond a szerkesztőségnek.

Feladat:

- A Szabadság nyomdai megjelenését folytatnunk kell.
- 2008-ban el kell érni, hogy egyre több párttagonkívül nyerjünk meg a lap előfizetőjének.

7. A Központi Bizottság változatlanul létfontosságú feladatnak tekinti a párt anyagi háttérének javítását.

Feladat:

- Az Elnökség tegyen javaslatot a pénzügyítés új módszereire.

8. A Központi Bizottság kiemelkedően fontos feladatnak tekinti a magyar és a nemzetközi munkásmozgalom hagyományainak ápolását.

Feladat:

- A Központi Bizottság támogatja a budapesti kommunisták akcióját a Fiumei temetőben nyugvó munkásmozgalmi hősök sírjának gondozására.
- A Központi Bizottság kéri a párt vidéki szervezeteit: keressék meg a térségben lévő munkásmozgalmi sírokat, és lehetőség szerint vegyék gondozásba.
- Emlékezzünk meg a Kommunista Kiáltvány megjelenésének 160. évfordulójáról (1848. február 21.). Február 23-án a Központi Bizottság tartson ünnepi ülést, amelyre hívjon

meg hazai és külföldi baloldali személyiségeket.

- Emlékezzünk meg Marx születésének 190. évfordulójáról (1818. május 5.).
- Emlékezzünk meg a Kommunisták Magyarországi Pártja megalakulásának 90. évfordulójáról (1918. november 24.) A Központi Bizottság tartson ünnepi ülést. Az Elnökség szervezzen vándor-fotókiállítást.
- 2008-ban, a pártoktatás középpontjában e három kérdés legyen. Az Elnökség a szükséges anyagokat készítse el, és juttassa el a párthoz.
- Emlékezzünk meg a kommunista és a szociáldemokrata párt egyesülésének 60. évfordulójáról. (1948. június 12.)

9. A Munkáspárt folytassa eddigi nemzetközi munkáját.

Feladat:

- Fordítsunk nagyobb figyelmet arra, hogy a testvérpártok jobban ismerjék és értsék a magyar belpolitikai fejleményeket, a Magyar Kommunista Munkáspárt politikáját.
- 2008-ban kerüljön sor látogatásra Szíriában, a KNDK-ban, Kínában.
- Folytassuk a kapcsolatok építését a venezuelai forradalmi erőkkkel.
- A Munkáspárt aktívan támogassa a kommunista és munkáspártok nemzetközi együttműködését, vegyen részt a 2008. évi találkozón.
- A Munkáspárt állandó képviselői útján vegyen részt az Európai Baloldali Párt munkájában.

BUDAPEST, 2007. DECEMBER 15.

KITÜNTETETTJEINK

A központi ünnepségen az országos elnökség a Munkáspárt Aranyjelvénye kitüntetést adományozta:

- Dr. Frankfurter Zsuzsanna elvtársnőnek, a KB tagjának, a balassagyarmati kórház főorvosának kiemelkedő politikai tevékenységéért, az egészségügyi dolgozók körében végzett munkájáért.
- Gelb Zoltán elvtársnak, a Munkáspárt dél-dunántúli regionális szervezete elnökének, a Baranya megyei pártmozgalom újjászervezésében végzett odaadó munkálkodásáért.
- Hegedűs Sándor elvtársnak, a csepeli pártszervezet tagjának, A Szabadság közismert szerzőjének több évtizedes példamutató tevékenységéért, a párt áldozatos támogatásáért.

A Központi Bizottság ülésén nyújtották át a kitüntetések a párt nagy-budapesti elnökségének döntése alapján Farkas Károly, Faraga György és Rutics Ferenc elvtársaknak, illetve a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei elnökség nevében Szádváry Gyula és Győr Máttyás elvtársaknak.

GELB ZOLTÁN KITÜNTETÉSE

A HAJLÉKTALANOK A KAPITALIZMUS SZÜLŐTTEI

ÉTELOSZTÁS A HAJLÉKTALANSZÁLLÓN

Idézet az Utca Embere Önkéntes Hálózat anyagából: "A hajléktalanság sokkal több embert érint, mint csupán azokat, akik az aluljárókban és az utcákon élnek. Ma Magyarországon nagyon sokan szenvednek azért, mert nincs megfelelő otthonuk: azok az embertársaink, akiknek bár van saját lakásuk, de az túlzásfoltosága, hiányos felszereltsége, vagy rossz fizikai állapota miatt alkalmatlan arra, hogy valóban otthon érezzék magukat benne. Azok, akiket díjhátralékuk miatt kilakoltatás fenyeget. Azok, akik rövid távú és bizonytalan albérletben vagy ágybérletben laknak. Azok, akik nappal még nem lehetnek biztosak abban, hogy az éjszaka lesz-e hol aludniuk - legyen az hajléktalanszálló, vagy

lakás, amelybe szívességből befogadják. És végül a fedél nélküliek, akik éjszakáikat is az utcán, aluljáróban vagy egy lépcsőházban töltik - a leginkább rászorultak, akiket a döntéshozók tehetetlenségén és a társadalom hallgatásán túl, gyakran erőszakos cselekmények és kirekesztő intézkedések is sújtanak."

A hajléktalanok a kapitalizmus szülöttei. A szocializmusban nem csak kötelező volt állandó bejelentett lakhellyel rendelkezni, de az állam erejéhez mérten segítette is ezt. A távoli városokban dolgozó munkások számára munkásszállásokat hoztak létre. Sok esetben a munkásszálláson kaphatott helyet az is, aki az adott városban élt, de nem volt lakása. Az állam segítette a fiatalok lakáshoz való jutását. Százezer-számra épültek a szociális bérlakások.

A nehéz helyzetbe kerülőket, egyedülállókat segítették. Gyakorlatilag kizárt volt bárkit is az utcára tenni.

A tőkés rendszerváltás megszüntette a munkásszállásokat. A tőkést nem érdekli, hogy hol lakik a munkás, csak az, hogy dolgozzon. Gyakorlatilag megszünt a szociális bérlakások építése. Az új lakásokat piaci alapon építik, és piaci alapon értékesítik. A nehéz helyzetbe jutók számára ma senki sem nyújt érdemi segítséget. Ezért van az, hogy az elvált férfiak zöme előbb vagy utóbb az utcára kerül.

A tőke nem oldja meg a hajléktalanok problémáját. A tőkés csak saját lelkiismeretüket könnyítik, amikor adományokat osztogatnak, amiből aztán az ingyenkonyhákon bablevés lesz. A legtöbb tőkés azonban még ennél is ravaszabb. Az emberbaráti támogatás vagy a reklámkeretből megy, vagy leírják az

TUDJA-E, HOGY...

- Tudja-e, hogy a hajléktalanok száma Magyarországon mintegy 38 ezer fő, s ezek fele Budapesten él?
- Tudja-e, hogy a Fővárosi Közgyűlés 2006-ról 2007-re 300 millió forinttal csökkentette a hajléktalanok ellátására szolgáló pénzt?
- Tudja-e, hogy az idén összességében 25%-kal, tehát mintegy 600 millió forinttal kevesebb jut a budapesti hajléktalanok ellátására, mint tavaly?
- Tudja-e, hogy a szocializmusban a munkásszállások több mint 100 ezer embernek adtak otthont?
- Tudja-e, hogy az önkormányzati bérlakások aránya a mai Magyarországon 3%, míg az EU hasonló éghajlatú országaiban 20-35%?
- Tudja-e, hogy a tényleges hajléktalanok 20%-a az árvaházakból kikerült nincstelen fiatal, 40%-a pedig elvált, és a lakásából kisemmizett középkorú férfi?
- Tudja-e, hogy a kormány az idén egy olyan rendelettel egészítette ki a szociális törvényt, amely nem a hajléktalanok érdekeit szolgálja? Az ún. "bázis-szállás" egy új típusú ellátást biztosít, aminek az eszköze a sátras elhelyezés. ■

MEGOLDÁSI LEHETŐSÉGEK

A kapitalizmusban nem lehet megoldani teljesen a hajléktalanság problémáját, de enyhíteni lehet. A tőkét, és a tőke érdekeit képviselő kormányt és önkormányzatokat kell rákényszeríteni, hogy érdemben tegyenek az emberekért.

Mit lehet tenni? Minden érintett pártnak és civilszervezetnek össze kellene fognia az alábbi célok érdekében:

- A kormány azonnal rendelje el a rászoruló emberek méltányos elhelyezés nélküli kilakoltatásának tilalmát.
- A kormány hozzon létre kiterjedt állami bérlakás-hálózatot azok számára, akik a piacon önerőből nem képesek biztos otthonhoz jutni. Az állam ennek érdekében indítson bérlakás-építési programot.
- A kormány a szükséglet szerint fejlessze - számban és minőségben - a családok átmeneti otthonait, támogassa az önkormányzatok ilyen irányú munkáját.
- A kormány indítson be valódi, átfogó és hatékony telep-felszámolási programot.
- A kormány hajtsa végre a Gyermekszegénység Elleni Nemzeti Programot és annak lakáskörülményekkel kapcsolatos részét. ■

SÁTRAKBA A HAJLÉKTALANOKAT?

A Gyurcsány-kormány egy olyan rendelettel egészítette ki a szociális törvényt, amely nem a hajléktalanok érdekeit szolgálja. Az úgynevezett „bázis-szállás” egy új típusú ellátást biztosít, aminek az eszköze a sátras elhelyezés. A kormány ettől a törvény-kiegészítéstől az integráció ösztönzését várja.

A hajléktalanokat segítő civilszervezetek többsége viszont szkeptikus. Elsősorban a módosítás miatt mondott le a hajléktalanügyi kormány megbízott, Vecsei Miklós, aki szerint mindez nem egyeztethető össze sem az eddigi,

sem pedig a közeljövőben elfogadásra kerülő új hajléktalanügyi stratégiával.

A sátras elhelyezés nem újdonság: vész helyzetben a szociális munkások eddig is adtak télen sátrakat a rászorulóknak. A probléma ennek törvényi nevesítésével az, hogy a forráshiányos önkormányzatok ezt mostantól tekinthetik minimum-ellátásnak. Sok szakember szerint a törvénymódosítás eredményeképpen a településeken kívül, távol a jómódúak tekintetétől, elszigetelt és "örzött" sátotáborok fognak emelkedni. ■

SIKERES ÉVET ZÁRNAK FEJÉR MEGYÉBEN

ESPÁR ISTVÁN MEGYEI ELNÖK ÉS KARACS LAJOSNÉ

A Munkáspárt Fejér megyei szervezete december 13-án küldöttértekezleten értékelte a megyei kommunisták munkáját. Az ülésen részt vett Thürmer Gyula, a párt elnöke, Karacs Lajosné és Vajda János, a párt alelnökei.

A JÓ MUNKÁHOZ JÓ VEZETÉS KELL

Espár István megyei elnök elmondta, hogy a Fejér megyei szervezetet héttagú elnökség

irányítja, amely lefedi minden választókerület területét. Üléseiket havi rendszerességgel tartják, melyen minden pártszervezetük elnöke, illetve titkára részt vesz.

Hétfőnként egy 5 fős csapat munkamegbeszéléseket tart, értékeli a heti, napi politikai eseményeket. Jelenleg a pártszervezetek vezetése minden területen megoldott, de néhány szervezetnél szükséges az utánpótlás biztosítása, fiatalítása.

FEGYELMEZETT ÉS ELKÖTELEZETT PÁRTTAGSÁG

A megyében 18 szervezet van 122 fővel, amiből az aktív tagdíjfizető

112 fő. 2007-ben 9 új tagot vettek fel a Munkáspártba, és egy új alapszervezettel gyarapodott a szervezet. E munkában a helyi vezetők járnak élen, köztük Dunaújvárosból Tőke László, Kulcsról Pocsai János, Erdélyi József Szabadegyházáról. Már internetes honlapjuk is van. Espár István elmondta, hogy további fiatalításra van szükség. Örvedetes, hogy a Baloldali Front szervezésében egy 18 éves párttagunk és egy 21 éves egyetemista szimpatizánsunk (aki-

nek szülei, nagybátyja pártunk tagja) részt vett Salgótarjánban, melyhez párttagságunk anyagiakkal járult hozzá. A Front megalakítása Dunaújvárosban folyamatban van. A nőtagozati munka is folyik. A Munkáspárt Nőtágozata rendelkezik szervezettel Csákváron és Dunaújvárosban.

Espár István szólt arról, hogy a megye hét választó kerületében egy kivétellel megvannak a KB-képviselők. A megyei elnökség már most gondol arra, hogy a kopogatócédulák összegyűjtéséhez mind a hét választókerületben 10-15 fő szükséges, ezen felül szükséges egy 5 fős csapat, akiket a megye bármely kerületében tudunk irányítani.

E munkában nagy segítséget tudnak adni A Szabadság előfizetői. Jelenleg 63 előfizető van a megyében, ezt a létszámot ott kell növelni, ahol a legnagyobb szükség van aktivistákra. A Szabadság újság szervezett formában jut el mindenkire. A megye párttagságának, mint egy 50%-a fizeti elő a lapot. Továbbra is feladat az újság terjesztése, növelése a pártjaink, szimpatizánsaink, a párt eseményei, hírei után érdeklődők körében.

PÉLDAMUTATÓ MUNKA

Thürmer Gyula beszédében elmondta, hogy a Fejér megyei pártvezetés példamutató munkát végez. Pontosan tudják, hogy hány párttagjuk van, azok hol dolgoznak, pontosan szedik a tagdíjakat. Köszönetet mondott a párt központi költségeihez nyújtott megyei támogatásért. Ugyancsak nagyra értékelte a megyei kommunisták segítségét a Munkáspárt vezetése elleni székesfehérvári per során. ■

CSEPELI ÉVZÁRÓ

A csepeli pártszervezet új helyiségében rendezte meg évzáró gyűlését. Köszeginé Benedek Anna, aki tavaly óta áll a régió élén, elmondta, hogy az elmúlt egy évben nagy munkát végzett a szervezet. Sikeresen befejeződött az új helyiségbe való költözés. A Munkáspárt aktívan bekapcsolódott a helyi közéletbe. Megindult a csepeli kommunisták internetes oldala. Nagy munkát végeztünk, de még sok a teendőnk. Ez volt a jó hangulatú gyűlés üzenete. A rendezvényen részt vett Thürmer Gyula, a párt elnöke is. ■

A MUNKÁSPÁRT ÉLETÉBŐL

TÖBBSZÖR IS TÜNTETTÜNK A CSEH KOMMUNISTA IFJUSÁGI UNIÓ BETILTÁSA ELLEN A CSEH NAGYKÖVETSÉGNÉL

MIÉNK A KÓRHÁZ - MAGUNKNAK ÉPÍTETTÜK! THÜRMER GYULA ÉS A MUNKÁSPÁRTI TÜNTETŐK A BUDAPESTI SCHÖPF-MÉREI KÓRHÁZNÁL - 2007. ÁPRILIS

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT IDÉN IS FELVONULÁSSAL ÜNNEPELTE MÁJUS ELSEJÉT, A MUNKÁSOSZTÁLY ÜNNEPÉT. A FELVONULÁS UTÁN EGÉSZ NAPOS MAJÁLIST TARTOTTUNK

KÉT IDŐKÖZI VÁLASZTÁS - A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT SIKERESEN ÁLLÍTOTT JELÖLTEKET SZATMÁRI BOGLÁRKA SZEMÉLYÉBEN A DEBRECENI ÖNKORMÁNYZATI ÉS LÁSZLÓ SÁNDOR SZEMÉLYÉBEN A BÁTONYTERENYEI POLGÁRMESTEI VÁLASZTÁSON - 2007. MÁJUS - AUGUSZTUS

KITAKARÍTOTTUNK - KITAKARÍTUNK! A MUNKÁSPÁRT NAGY-BUDAPESTI SZERVEZETE VÉDNŐKSÉGET VÁLLALT A FIUMEI ÚTI MUNKÁSOSZGALMI PANTEON ÉS A KOMMUNISTA MÁRTÍRSÍROK FELETT - 2007. JÚNIUS

HARCOS NEMZETKÖZI IFJUSÁGI KONFERENCIA BUDAPESTEN - 23 ORSZÁG IFJUSÁGI SZERVEZETEI TANÁCSKOZTAK A BALOLDALI FRONT SZERVEZÉSÉBEN A DIVSZ EURÓPAI ÉS ÉSZK-AMERIKAI ÜLÉSÉN - 2007. MÁJUS 20.

- EGY ÉV KÉPEKBEN

MI VAGYUNK KÁDÁR JÁNOS CSALÁDJA, MEGVÉDJÜK TISZTESSÉGÉT! RENDKÍVÜLI TILTAKOZÓ GYŰLÉS A MEGGYALÁZOTT SÍRNÁL - 2007. MÁJUS 5.

MEGJELENT THÜRMER GYULA BALSZEMMEL CÍMŰ KÖNYVSOROZATA - UTCÁKON, PIACOKON, KÖNYVBEMUTATÓKON ORSZÁGSZERTE SOKAN DEDIKÁLTATTÁK A SZERZŐVEL

LAOSZ KÖSZÖNETET MONDOTT A MAGYAR NÉPNEK - THÜRMER GYULA LAOSZI TALÁLKOZÓJA A PÁRT FŐTITKÁRÁVAL

SZOLIDARITÁSI AKCIÓK A HANKOOK GYÁR MUNKÁSAIVAL - A MUNKÁSPÁRT SZAKSZERVEZETI MUNKACSOPORTJA MEGZAVARTA AZ ÁLLÓVIZET A DÉL-KOREAI GYÁR ÜGYEI KÖRÜL - 2007- AUGUSZTUS

A fasiszták menettelhetnek, a kommunistákat bíróság elé állítják

A FASISZTÁK MENETELHETNEK, A KOMMUNISTÁKAT BÍRÓSÁG ELÉ ÁLLÍTIK - PER ÉS ÍTÉLET A MUNKÁSPÁRT TELJES ELNÖKSÉGE ELLEN - 2007. SZEPTEMBER - NOVEMBER

TÍEZREK MOSZKVA UTCÁIN A NAGY OKTÓBER 90. ÉVFORDULÓJÁN - A MUNKÁSPÁRT RÉSZT VETT A KOMMUNISTÁK VILÁGTALÁLKOZÓJÁN MINSZKBN ÉS AZ ÉVFORDULÓN MOSZKVÁBAN - 2007. NOVEMBER

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT, MUNKÁSPÁRT!

A NÉGY ÚJ PÁRTTAG ÉS A KÉT KITÜNTETETT

A Munkáspárt balassagyarmati szervezete 2007. december 14-én ünnepi taggyűlésen emlékezett meg pártunk újjáalakulásának 18-dik évfordulójáról.

Armóczky Mihály a nagyoroszi alapszervezet titkára az 1989 december 17-dikei alakuló kongresszus küldötte emlékezett az újjáalakulás eseményeiről. Az alapszervezet tagsága áttekintette a kongresszus óta végzett munkát és az idős párttagjaink rendkívül büszkék arra, hogy egy év alatt négy fiatalot sikerült felvenni a Munkáspárt tagjai sorába. A sort a megyei tisztújító küldöttterkekezleten ifj. Balogh Attila nyitotta, majd őt követte 2007 folyamán Mayer László, Balla Szabolcs és Herédi Sándor.

A taggyűlés módot adott arra, hogy párttagságának 60. évfordulóján emléklappal köszöntés Décsi Zsigmond elvtársat, aki az idén dup-

lán ünnepelt, mert most töltötte be 80. évét, és ebből hatvan évet a kommunista mozgalomban töltött. Ugyancsak itt köszöntöttük Armóczky Mihály elvtársat párttagságának 50. évfordulóján. Az alapszervezet fiataljai az átadott emléklap mellé egy-egy tortával kedveskedtek az alapító elvtársaknak. Dr. Frankfurter Zsuzsa, akit a munkájának nagy részben köszönhető a fiatalítás Balassagyarmaton, munkája elismeréseként a Munkáspárt Elnökségétől a Központi Bizottság ülésén a Munkáspárt arany díszjelvénye kítüntetést kapta.

Mind az évfordulós elvtársaknak, mind Frankfurter elvtársnőnek, valamint az alapszervezet minden tagjának a 2008-as évben sikeres munkát, további eredményes pártépítést és jó egészséget kívánunk. Boldog születésnapot Munkáspárt!

2007. november 6-án délután Mikulás-rendezvényt szervezett a Magyar Kommunista Munkáspárt Miskolc városi szervezete Fülöp Józsefné városi elnök vezetésével. Egy fiatal elvtárs volt a Mikulás, és diáktársaival egy kis jelenetet adtak elő párttagjaink gyerekei és unokái, valamint egy meghívott autista gyermekcsoport számára. A csomagokat és a vendéglátásként felszolgált szendvicseket, süteményt és üdítőt szponzorok biztosították. A megvendégelt gyerekek boldogan énekeltek a Mikulásnak, és szinte megrendítő volt az örömiük, hogy találkozhattak is vele. (Fotó: Szádváry Gyula)

EL A KEZEKKEL A MARKHOT FERENC KÓRHÁZTÓL!

Tüntetések közepette döntött a Heves megyei közgyűlés az egri Markhot Ferenc kórház „működtetésbe adásával” kapcsolatos pályázat kiírásáról.

November 30-án, Egerben több százan tüntettek a megyeháza előtt a kórház tervezett magánkézbe adása ellen. A Magyar Kommunista Munkáspárt egy 3 fős csoporttal képviseltette magát a demonstráción.

A tüntető tömeg reggel 8-kor a Petőfi téren gyülekezett. Pártunk jelenléte a rendezvényen nagy rokonszenvet váltott ki.

A vörös lobogót kibontva kis munkáspárti csapatunk igencsak figyelemfelkeltő jelenség volt. A jelenlévők nagy tapsal üdvözölték a Munkáspárt megjelenését.

Fél kilenc körül a demonstráció résztvevői, átvonultak a megyeháza elé. Az esemény ideje alatt a képviselők - más egyéb napirendi pontok mellett - a kórház sorsáról szóló előterjesztést tárgyalták. A megyeháza előtt fölállított emelvényen több szónok beszélt, szavatelatok és énekszámok hangzottak el. A résztvevők kiabálással, sípszóval, dobolással tiltakoztak.

Többek között felszólt Dr. Kőszegi Gábor, a kórház volt orvosigazgatója is, aki beszédében így fogalmazott: őt Sós Tamás és klikkje gyorsan eltávolította posztjáról, hogy a jelenleg a kórház körül zajló árulás és gazemberség ne ütközhesen ellenállásba.

A tüntetésen többször érte vád a Hospinvest Zrt.-t is, mely cég elsősorban lehet érdekelt a kórház kiárusításában, megkaparintásában.

A megyei közgyűlés ülését kivetítőkön követhették az épületen kívül tartózkodók. Bár a Megyeháza előtt összegyűlt tömeg jelképesen még a vérért is adta a kórházért, a megyei közgyűlés MSZP-és többsége - egy fős szavazati fölényrel - a kórház működtetésbe adásáról döntött. Az ellenzéki frakció szerint a kórházat a megye és Eger városa társulással együttműködésében lehetne működtetni.

A tiltakozó rendezvény a kórháznál folytatódott, ami körül a jelenlévők élőláncot alkottak.

JUHÁSZ NORBERT, KB-TAG, EGER

NÉPSZAVAZÁS VENEZUELÁBAN

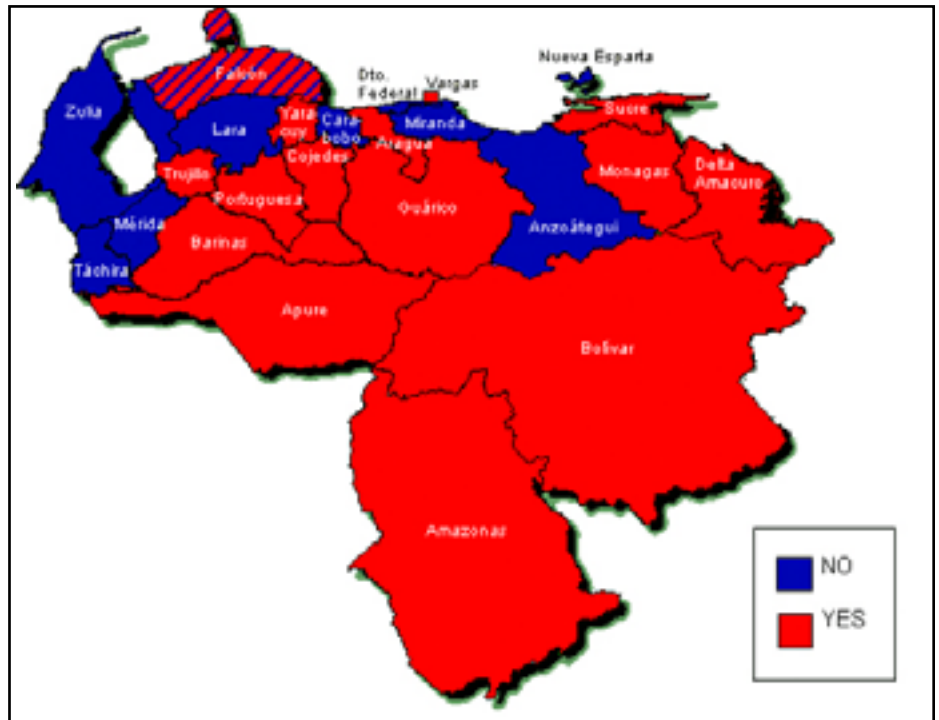
2007. december 2-án népszavazást tartottak Venezuelában. A magyar és más külföldi médiák állításával ellentétben ez a választás nem arról szólt, hogy Chávez örökké hatalmon maradjon.

Többek között szavaztak a következőkről:

- az egy héten maximum ledolgozható óraszámot csökkentsék 44 órától 36-ra
- a napi nyolc órás munkaidőt csökkentsék maximum hat órára
- a szavazási korhatárt csökkentsék 18-ról 16 évre
- az önkormányzati rendszer teljes átalakítása - legyen engedélyezve az elnöknek, hogy kontrollálhassa a megyei vezetőket
- új tulajdoni formák bevezetése - a magán- és az állami tulajdon mellett legyen társadalmi és kollektív tulajdon
- az elnöki mandátum hatról hét évre növelése
- a nemzeti bank autonómiájának megszüntetése - az állam irányítsa
- bármennyiszer újraválasztható legyen az elnök, ne legyen limitje

Ezeket a kérdéseket a választók 51 - 49 százalékos arányban nem szavazták meg. Azonban az is látszik, hogy a szegényebb tartományokban mindenhol egyértelműen nyert az igen, az északi gazdag tartományokban fordult csak meg az arány.

Két alternatívára lehetett szavazni: az egyik az "A" csomag volt, ami Hugo Chávez javaslatait tartalmazta,

A VÁLASZTÁSI TÉRKÉP. VÖRÖS SZÍNNEL JELÖLT TERÜLETEKEN TÁMOGATTÁK CHÁVEZT

a másik pedig a "B", amit pedig a parlament javasolt. Az elsőt 15 tartományban, a másikat, pedig 14 tartományban szavazták meg. Ahol a legkevésbé szavaztak az elnöki csomagra igennel ott is elérte a 42-43%-ot. A választások tisztaságát jelzi, és Chávezet jellemzi az is, hogy 1,3% érvénytelen szavazat született, aminek ellenére nem kérte az újraszámolást a venezuelai elnök.

A hírekkel ellentétben ez a népszavazás nem azt mutatja, hogy az emberek bizalma csökkent Hugo Chávezben, ellenkezőleg, a közvéle-

mény-kutatások szerint még mindig 60%-os népszerűségnek örvend.

Chávez a választások után elmondta azt is, hogy újabb népszavazást fog kezdeményezni az alkotmány reformjait illetően, hogy az még inkább a nép alkotmánya legyen és, hogy következetesen tovább vezeti Venezuelát a szocializmus útján.

A választások után George W. Bush amerikai elnök is nyilatkozott, ünnepeelve a „venezuelai nép demokráciáját“, hogy „nem akarnak diktatúrát“, miközben az USA megint belszól egy másik ország belügyeibe, azzal, hogy a népszavazás ellen kampányoló ellenzéki pártokat ismételtelen nagy pénzüsszegekkel támogatta. Megpróbálta az amerikai elnök is általában úgy beállítani ezt a népszavazást, hogy Chávez diktatúrára tör, miközben a referendumban is csak abban lehetett szavazni, hogy ne legyen limitje a választhatóságnak, azaz mandátuma lejártával Cháveznek minden alkalommal újra és újra meg kellene magát mérettetnie a választásokon. Egyébként az Egyesült Államokban éppen George Bush pártja vetette fel ugyanazt, hogy egy elnök többször is újraválasztható legyen, ne csak kétszer, mint most. ■

HUGO CHÁVEZ ELNÖK PIROS INGEBEN SZAVAZ

A BALOLDAL INTERNETES FELLEGVÁRA

Az elmúlt 17 év tapasztalatai alapján jogosan mondhatjuk, hogy azé a hatalom, akié a média. Egészen pontosan szólva, a tőkés erők megszerezték a politikai hatalmat, és most a médiát használják az egyik fő eszköznek a hatalom megtartására. A rendszerváltó tőkés pártok mára kiépítették médiabirodalmaikat. Ezeket felhasználva magyarok millióinak politikai gondolkodását befolyásolják a különböző pártlapok, és párttelevíziók, melyek óriási hatással vannak a tömegekre.

A Munkáspárt helyzete kiszolgáltatott. Pártunk folyamatos politikai nyomásnak van kitéve azzal, hogy elhallgatnak minket, pártunk elnökét pedig ritkán hívják meg a televíziókba, akkor is csak pár percre, a műsorvezetők stílusáról nem is beszélve.

Azért szólok csak a televíziókról, mert beigazolódtott egy másik feltételezés is: akit látni a televízióban, az van, akit nem, az meg nincs! Médiaszereplésünk gyakoriságát, tartalmát és hosszát a kapitalisták határozzák meg. Ugyan vannak erőfeszítések arra vonatkozólag, hogy a Munkáspárt is hallassa a hangját, de pénzühiány miatt, korlátozottak a lehetőségeink, így, szinte behozhatatlan lemaradásaink vannak a kommunikáció terén.

Működik A Szabadság újság, de ennek terjesztése nehézkes, ráadásul hetilap, pártlap, az összlakosságot nézve kevés emberhez jut el. Vannak megyei internetes honlapok is, de szerepüket tekintve egyik sem nevezhető "tömegtájékoztató" lapnak, inkább a helyi pártéletet és eseményeket tematizálják.

Pártunk vezetői próbálkoznak sajtótájékoztatókat tartani, különböző politikai fórumokon megjeleneni, de ezekről a média vagy ad tájékoztatást, vagy nem, tehát megint csak ki vagyunk szolgáltatva. Nekünk ezen változtatni kell, és van lehetőségünk, hogy változtassunk!

ALTERNATÍV KOMMUNIKÁCIÓS LEHETŐSÉG

A fejlett nyugati országokban az emberek egyre inkább elfordulnak a hagyományos sajtóorgánumoktól, és az internethez, ezen belül is a hírportálokhoz és a blogokhoz, nyúlnak, ha tájékozódni akarnak. Ez a tendencia annak köszönhető, hogy egyrészt hiteltelenné vált a média, másrészt pedig olyan modern kommunikációs társadalom alakult ki, hogy gyorsabb, könnyebb és megbízhatóbb a tájékozódás az internetet használva. Jó példa erre az a felmérés, amelyet az USA-ban történt egyetemi

lövöldözés kapcsán készítettek neves közvélemény-kutató cégek. A felmérés azt mutatja, hogy a megkérdezettek 80%-a elsősorban az interneten keresztül, és a neten kerestek különböző írásokat és véleményeket az ügy kapcsán. Ami az USA-ban megtörténik - pozitív és negatív értelemben egyaránt - bizonyos idő múlva Magyarországon is kialakul. Így van, így lesz ez a kommunikációs (internetes) társadalommal is, amely elvárja, hogy minőségi szinten tájékoztassák az embereket a közügyekről (is).

A KOMMUNIKÁCIÓS/INTERNETES TÁRSADALOM MAGYARORSZÁGON

Ma Magyarországon egyre több háztartásba vezetik be az internetet. Azonban az internet még mindig újkeletűnek tekinthető, az idősebb korosztály - egy kis túlzással - a megtestesült gonoszt látja benne.

Ha a politika szemszögéből nézzük az internet szerepét a magyar viszonyok között, azt mondhatjuk, hogy a politikai pártok nincsenek rákényszerülve az USA-ban létfonosságú hírportálok működtetésére. Miért nem? Azért, mert a magyar kapitalizmus még fiatal, az emberek még hisznek a Népszabadságnak, vagy a Hír TV-nek.

A hagyományos média, kitűnően működik annak ellenére, hogy nálunk is egyre erősebb az USA-ban érzékelhető tendencia. Ahogyan egyre inkább kiábrándulnak az emberek a pártok szócsöveiből, ahogyan rájönnek, hogy a sajtó hazug, hiteltelen, a magyarok is az internet felé fognak fordulni éppúgy, mint az USA-ban.

A következő évtizedekben tehát az, aki hatalmat akar, minél több internetes képviselő létrehozására fog törekedni. Mindezt azért volt szükséges leírni, hogy belássa minden elvtársunk kortól függetlenül, hogy a párt fennmaradásának egyik meghatározó feltétele az, hogy mennyire sikerül kiépítenünk a Munkáspárt internetes hálózatát, javítva ezzel a kommunikációt! Az internet tehát új fegyver lehet a párt kezében!

MUNKÁSPÁRTI LEHETŐSÉG AZ INTERNETEN

Kérem, senki se értse félre az összehasonlítást! A következő példa azonban jobban rádobbnent sürgős teendőinkre. A Jobbik is hasonló helyzetben van, mint a Munkáspárt. Jellemző a pénztelenség (bár ők kapnak állami támogatást és feltételezem, hogy külföldről is pénzelik őket), szervezetileg

mégis egyre erősebbek, tudnak embereket mozgósítani. Miért is? Sok tényező játszik szerepet, de én most csak egyet veszek, a kommunikációt.

Elég, ha megnézzük a Jobbik honlapját, vagy a Kuruc.Infot. Igényes, jól megszerkesztett, tartalmas, esztétikailag minőségi honlap. Még egyszer mondom, hogy most nem a politikai tartalomról beszélek.

A Jobbik vezetői rájöttek arra, hogy ők is kiszolgáltatottak a tájékoztatás terén, őket is elnyomja a két nagy párt kommunikációs harca.

A Jobbik azzal, hogy létrehozta a Kuruc.infot a kommunikáció szempontjából átalakult egy internetes párttá. Nyilatkozatait, híreit, álláspontjait, írásait nem a TV-ben vagy a sajtóban jelenteti meg (nem is tudná), hanem a Kuruc.Infon. Egész tájékoztató rendszerét az internetre alapozza. A jövő technológiáját használják, a jövő propaganda és tájékoztatási módszereit alkalmazva építik tovább a pártjukat.

A hazai baloldal - eltekintve néhány kísérlettől - például: Rednews, Magyar Munkás - nem mutat kézséget arra, hogy a baloldali érzelmű emberek számára elindítsa az internetes baloldali hírportálját, felépítse az online tájékoztatás baloldali fellegvárát. A Rednews és a Magyar Munkás csődöt mondott, helyettük nem indult semmi. A baloldalon a Magyar Kommunista Munkáspárt lehetne az első, aki létrehozza internetes és országos hírportálját. Ez mérföldkő lenne a magyar baloldal és ez által a magyar kommunista mozgalom életében. Ha a Munkáspárt is áthelyezné kommunikációját az internetre, ha a Munkáspárt is képes lenne hatékony és színvonalas oldalt indítani, megváltozhatna a választók és a Munkáspárt kapcsolata, hiszen a pártunk sokkal nyitottabbá válna, modernizálna a kommunikáció, fellendülne a mozgalom, nagyobb érdeklődés venné körül a pártot. Ismét mi lehetnénk az elsők a baloldalon, akik újat tudnak felmutatni!

A netet használva széles befolyással lehetnénk a baloldali érzelmű emberekre, szoros kapcsolatban állhatnánk velük, teljesülne az a régi vágyunk, hogy tömegesen tudjunk embereket tájékoztatni baloldali szemszögből!

A Magyar Kommunista Munkáspártnak tehát, meg kell teremtenie a baloldal internetes fellegvárát, a baloldali hírportál!

VÉDNÖKSÉG A MÁRTÍRSÍROK FELETT - STROMFELD AURÉL

A Munkáspárt Nagy-Budapesti szervezetei védnökséget vállaltak a Fiumei úti sírkertben, a Munkásmozgalmi Panteonnál található mártírsírok gondozása felett. A Szabadság újságban ezen a héten Stromfeld Aurélt mutatjuk be.

A kor, amelyben élt, amelyben élni, megmaradni kényszerült, nagy eszmék és nagy háborúk kora volt, s még a szikárabb lelkekben is romantikusnak tűnő elhatározások felkavaró hevületét volt képes szítani. Stromfeld Aurél a maga tehetségét és kilátásait bár egy józan stratégia éleslátásával élte meg, de egyszersmind egy semmitől vissza nem rettenő harcos eltökéltségével is.

1878-ban született Budapesten. Édesapja korai halála miatt, a kis család mindennapos anyagi gondjai közepette, a 14 éves Aurél számára véges távlatok szürke panorámája sejlett fel: nagyjapja nyomdokain haladva a szabómesterek derék, ám keservesen egyértelmű életútja. Így hát családja számára a döbbenet és kétség erejével hatott váratlan elhatározása: továbbtanul - katoná lesz.

A katonaiskolában, a Ludovika Akadémián kivételes fegyelme, szorgalma, ragyogó fel fogása, ítélőképessége fényes sikerek gyümölcsét érlelte meg: a legkiválóbbak között avatták tisztté, s hamarosan megnyílt előtte a hadtudomány fellegvára, a bécsi hadiiskola kapuja is. Telve érdeklődéssel és ambícióval, no meg hallatlan munkabírással, ugyan mi állhatta volna útját?

Még csak huszonhárom éves volt, amikor a honvédtisztek rangelsőjeként végzett, s magára ölthette a vezérkari tisztek egyenruháját.

1914-ben keservesen nyilvánvaló lett, hogy a háború el nem odázható, Stromfeld Aurél mélyen humánus felfogása sajátosan tárgyilagos összefüggéseket volt képes teremteni az elkerülhetetlen vitézi áldozat és a modern stratégia között.

A Forradalmi Kormányzótanács 1919. május 3-án kiadta a munkásosztály általános mozgósításáról, május 5-én pedig a Vörös Hadsereg újjászervezéséről szóló rendeletét. Ennek értelmében szétválasztották a működő hadsereg és a hátszági katonai ügyek irányítását. A hátszági intézetek, alakulatok felett a Hadügyi Népbiztosság rendelkezett, amely ezenkívül a hadsereg utánpótlását is szervezte. A hadműveletek egységes irányítása érdekében a Keleti hadsereg-parancsnokságból megalakult a Vörös Hadsereg Parancsnoksága. Főparancsnoka Böhm Vilmos, vezérkari főnöke Stromfeld Aurél lett.

Böhm kiválasztásánál politikai szempontok domináltak, Stromfeldre viszont kiváló katonai képességei miatt volt szüksége a hadsereg vezetésének. A kettejük közti nézeteltérések már az első napokban megmutatkoztak.

Az előző napokban kialakult kritikus helyzetben Böhm - még mint a Keleti Hadsereg parancsnoka - a katonai ellenállás beszüntetése, a fegyverletétel mellett foglalt állást. Stromfeld ezzel szemben egyértelműen a harc folytatása mellett szállt síkra, a legválságosabb helyzetben is bízott a harc sikerében, és állította, ha felfegyverzik a munkásokat, ezekből az új egységekből három hét alatt ütöképes hadsereget terem. Böhm kapituláns magatartásával nem értett egyet, május 2-án a harc folytatására adott parancsot.

A munkások tömeges jelentkezése lehetővé tette egy nem túl nagy, de a korábbinál megbízhatóbb és ütöképesebb fegyveres erő felállítását. A szervezés irányítása Stromfeld feladata volt, aki céltudatos, kemény munkával két hét alatt olyan harcoló hadsereget hozott létre, amely készen állt az ellentámadás megkezdésére.

Kiváló stratégiai érzékkel irányította az északi iparvidék visszaszerzésére irányuló hadjáratot. Katonai, vezetői képessége eredményeként a Vörös Hadsereg Miskolcnál megverte az egyesült cseh és román sereget, visszafoglalta Kassát, Eperjest, Zólyomot és Érsekújvárt.

A Tanácsköztársaság politikai vezetése a sikeres felvidéki hadjáratot követően úgy döntött, hogy elfogadja az antant hatalmak ajánlatát, és az ígért politikai, gazdasági, illetve területi ellentételezésekért cserében kiüríti a visszafoglalt területeket. A Clemenceau-jegyzék elfogadása és a Vörös Hadsereg visszarendelése elleni tiltakozás Stromfeld 1919. július 21-én lemondott. Nem tudta elfogadni a győztes hadjárat eredményeinek biztosíték nélküli feladását, mely a hadsereg széthullásához vezetett.

1919. augusztus 16-án a Friedrich-kormány rendeletben kimondta, hogy a "felállítandó nemzeti hadseregbe csak azok a tisztek, tisztjelöltek, hadapródjelöltek és hasonló állásúak vehetők fel, akiknek tökéletes megbízhatósága minden kétségen felül áll", ezért a tiszteket igazoló eljárás alá vonták, ahol meg kellett állapítani, hogy az illető "a tanácsköztársaság alatt és annak érdekében nem teljesített-e a köteles, illetve rákényszerített munkát meghaladó szolgálatot". Az igazolóbizottságok végül is meglehetősen szabad kezet kaptak "a köteles, illetve rákényszerített munkát meghaladó szolgálat" értelmezésében. Stromfeldet a tanácskormány bukása után elfogták, 1919

STROMFELD AURÉL 1878 - 1927

őszén katonai bíróság előtt felségárulás vádjával 2 év 9 hónap börtönbüntetésre ítélték, ezredesi rangjától, nyugdíjától megfosztották.

Méltatlan ítéletét soha nem fogadta el, mert úgy vélte katonai becsületét, tisztességét vonták kétségbe bírái. A börtönből 1921-ben kiszabadult, raktárnoki állást vállalt, majd magántisztviselő lett, és tevékeny munkát fejtett ki az SZDP-ben. 1923-ban újból letartóztatták, de fél év múlva megint szabadon bocsátották.

Stromfeld tagja volt a Természetbarátok Turista Egyesülete Magánalkalmazottak Osztályának, és nagyon sokat tett a természetbarátok képzéséért, a budai erdőik bejárásáért, és a turista útjelzések felfestéséért is. 1923-tól kapcsolatban állt az illegális KMP-vel, és az SZDP-n belüli baloldali ellenzék vezetőjeként dolgozott. 1925-től haláláig a KMP tagja volt.

Még százados korában egy teljesen modern alapokra fektetett hadseregszervezési tankönyvet írt, majd 1928-ban "Készül az új háború" címen jelent meg könyve.

Nem volt 50 esztendő, amikor 1927. okt. 10-én elhunyt.

Volt tisztársai haláláig vártak Stromfeld Aurél "megtérésére" - hiába. Tiszti rangját posztumusz kapta vissza 1945-ben. Stromfeld Aurél 1919-es katonai működése, az általa kidolgozott haditervek a magyar királyi honvédség vezérkari tisztképző iskolájában, a Hadiakadémián "tanított tervek" voltak. Később vezérkari tisztek tucatjai elemezték azt, s tanultak belőle. ■

NEVESSÜNK EGYÜTT KÁDÁRRAL

KÁDÁR JÁNOS ÉS A KÁDÁR-BESZÉDEK

Kádár János nagyon sok beszédet mondott életében, idehaza is, külföldön is. Az 50-es években, Rákosi Mátyás idején a nagygyűlések felolvasó-délutánok voltak, hiszen minden beszédet szó szerint olvastak fel a szónokok. Kádár mindig is furcsállta ezt, mivel ez soha nem volt szokás a magyarországi mozgalomban. A magyarországi mozgalomban a közvetlen, papír nélküli beszédnek voltak hagyományai. Kádár is olyan módszerként fogta fel, amit az emigrációból hazatért kommunista vezetők a Szovjetunióból hoztak és honosítottak meg idehaza. 1956 után sem tűnt el teljesen beszédfelolvasás, hiszen nem mindenki tudott szabadon beszélni. Kádár sokszor beszélt szabadon, de voltak kiemelt rendezvények, ahol nem lehetett egy szót sem tévedni, így ő is olvasott. A pártkongresszusokat idővel megszabadították attól a rituálétól, hogy Kádárnak fel kelljen olvasni a Központi Bizottság egész beszámolóját. Csak kiegészítéseket fűzött hozzá. Voltak emlékeztető történelmi beszédei, mint például az 1957. május elsején, a Hősök terén elmondott beszéd. Az igazán közkedvelt beszédei a kongresszusi záróbeszédnek voltak. Markánsak, emberiek, egyszerűek. Ma már szinte lelehetetlen újraélni ezeket a beszédeket, mert a leírt szöveg már nem az, mint az egykori élő produkció.

Hogy születtek Kádár beszédei? A kádári beszédek fontos politikai dokumentumok voltak, a párt tapasztalatainak szintézisét adták, s mint ilyen, közös munka eredményei voltak. Adott volt a téma, az esemény, a Központi Bizottság illetékes osztályán megírták az első változatot, ami elindult a maga útján. Nem arról volt szó, hogy Kádár nem tudott volna írni, nagyon is tudott. Ezzel a módszerrel azonban kihozta az apparátusból, ami benne volt, s ráadásul ez biztosíték volt arra, hogy egységes vélemény alakul ki. A legvégén egy szűk csapat formálta a beszédet. Az utolsó években a végső munkát Óvári Miklós, a Politikai Bizottság tagja, a Központi Bizottság titkára, és Katona István, a KB Iroda vezetője végezték. Nélkülük se beszéd, se cikk nem született.

Kádár János fontosnak tartotta, hogy az üzenet jellegű nagy beszédei tükrözzék a párt, a pártvezetés véleményét, hangulatát. Ha megtalálta a fő mondanivalót, és megérezte a támogatottságot, már nem lehetett volna rábeszélési változtatásokra. 1985-ben Varsóban, a Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Testületének ülésén például magához hívta a magyar küldöttség tagjait, és átadta a szigorúan bizalmas

KÁDÁR JÁNOS BESZÉDET MOND A HŐSÖK TERÉN 1957. MÁJUS ELSEJÉN

beszédének végleges változatát. Elvtársak, ez a beszédem, hozzá lehet szólni, de nem ajánlatos! - vette elejét minden további vitának.

A cikkek, a beszédek, bámmennyire is kollektív munka eredményei voltak, mégis csak Kádár elidegeníthetetlen műveinek számítanak. Volt, aki idővel megtanulta utánozni Kádár szófordulatait, és eleve beleírta a beszédbe. Ha szídtuk a kapitalistákat, s melyik beszédben ne szídtuk volna, nem maradhatott ki az "imperialista körök" fordulat. Ráadásul hosszú "ő"-vel, ahogy Kádár kiejtette: "imperialista körök". Az utánzás azonban sohasem volt tökéletes, mivel pont a lényeg nem értették. Kádár ösztönösen felvett egy stílust, de nem ebben volt a lényeg. Kádár pontosan tudta, hogy mit akar mondani, s addig javította a mondatokat, amíg azok pontosan azt fejezték ki, amit mondani akart. Hogy ez mennyire így volt, kiderült akkor, amikor oroszra vagy más idegen nyelvre kellett fordítani. Könnyű fordítani az olyan szövegeket, amelyek világos a mondanivalója. Kádárét könnyű volt.

A nagyon fontos beszédeken maga is sokat dolgozott. Bizony előfordult, hogy a Központi Bizottság illetékes osztályán nem ismertek rá, amikor visszakapták a már jóváhagyott változatot, annyira más volt, mint amit ők javaslatként tettek. Egyszer nagyobb társaságban valaki megjegyezte, hogy mentesíteni lehetne az appa-

rátust a munkától, hiszen Kádár elvtárs úgylis átírja a beszédek tervezetét. Kádár maga elé nézett, s nem hagyta válasz nélkül. Ha üres lap előtt ülnek, nekem lenne nehezebb. Így legalább tudom, hogy mit nem kell írni - mondta, szeretettel a hangjában.

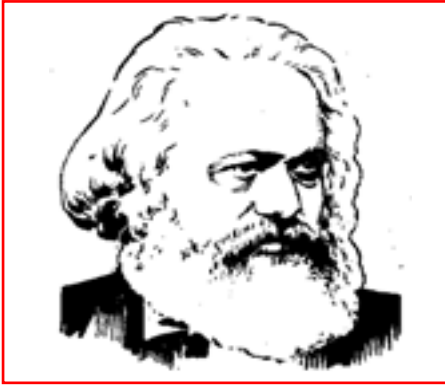
Ezzel a folytatással befejeztük a Nevezzünk Kádárral sorozatunkat. A Szabadság egyedülálló feladatra vállalkozott az idej esztendőben, amikor elhatározta, hogy feleleveníti Kádár János életének humoros oldalait.

A sorozathoz sokan küldték el visszaemlékezéseiket, mindenkinek köszönjük.

Egyik-másik írás túlment a humoros emlékek felidézésén, s Kádár Jánost, az embert, a politikust hozta vissza egy pillanatra az olvasónak. Sok írásból egészen új oldalról ismertük meg a magyar párt vezetőjét és a korszakot is.

Bizonyára sokan vannak olvasóink között, akik őriznek személyes élményeket Kádár Jánosról, leveleket, fényképeket, egy találkozó emlékeit.

Kérjük, küldjék el nekünk, és mi összegyűjtünk egy újabb sorozatra valót. S, elárulunk egy titkot is: szeretnénk egy kis kötetet is összeállítani, talán Kádár János jövő májusi születésnapjára. ■

EURÓPAI BALOLDALI PÁRT

Az Európai Baloldali Párt több körülmény együttes hatásaként jött létre. Egy, 1990-91-ben, a kelet-európai országokban megdöntötték a szocializmust. Ennek következtében az egykor nagy keleti pártok többsége lényegesen meggyengült.

Kettő, Nyugat-Európában a keleti összeomlás csökkentette a pártok támogatói körét, számos pártot arra készítetett, hogy alkalmazkodjon a kapitalizmushoz, feladja klasszikus kommunista álláspontját. Ez annál is inkább könnyű volt, mivel a szocialista országok gyakorlatát megkérdőjelező úgynevezett eurókommunista felfogás mindig is erős volt.

Három, az Európai Unió bővítése még egy új kérdést is felvetett: képes-e az európai kommunista mozgalom keleti és nyugati része összefogni, és milyen mértékben.

Négy, a mozgalom fejlődésére hatással van az a körülmény is, hogy a tőke erői az elmúlt években átfogó támadást indítottak a kommunista mozgalom ellen. Ennek része az a törekvés is, hogy a tőke az erre kész pártokat beolvassza az „európai politikai pártcsaládokba“.

Az Európai Baloldali Párt a 2004-es európai parlamenti választások előtt jött létre. Jelenleg 19 tagja van, köztük olyan jelentős európai pártok, mint a német Bal Párt, az olasz Rifondazione, a Francia Kommunista Párt, a spanyol Egyesült Baloldal és a Spanyol Kommunista Párt. 11 párt megfigyelői státuszban vesz részt a munkában. A szervezet nem kommunista szervezet. A tagok között vannak ugyan kommunista pártok, de a többséget baloldali szocialista, újbaldali és más reformista pártok alkotják. A párt alapítói a szocialista országok korábbi gyakorlatát eleve sztálinistának minősítették. Ezt a cseh kommunisták nem fogadták el, és ma is csak megfigyelőként vannak jelen. A legnagyobb nyugat-európai pártok, a

ELMÉLETI SAROK:

VIGYÁZAT, VESZÉLYES!

portugál és a görög kommunista párt semmilyen formában nem támogatják a szervezetet.

Az Európai Baloldali Párt számos akciót szervez, többek között az EU igazságtalanságai, a közkiadások csökkentése, a kórházak és közszolgálatok privatizálása ellen. A szervezet a tőke ellen folytatandó osztályharcot elutasítva

egyre inkább felváltották a tőkéhez, az EU-hoz való alkalmazkodás politikájával. Ebben a helyzetben a Görög KP nem csatlakozott az új párthoz. Példáját követte a Portugál KP és a ciprusi AKEL is.

A görög és a portugál kommunisták azonban nem szánták rá magukat a teljes szakításra. Nem hoztak létre egy másik

A mozgalom fejlődésére hatással van az a körülmény is, hogy a tőke erői az elmúlt években átfogó támadást indítottak a kommunista mozgalom ellen. Ennek része az a törekvés is, hogy a tőke az erre kész pártokat beolvassza az „európai politikai pártcsaládokba“.

a mozgalom feladatát "új európai politikai kultúra" kialakításában látja.

KOMMUNISTA ÉS MUNKÁSPÁRTOK NEMZETKÖZI TALÁLKOZÓI

A Görög Kommunista Párt a nemzetközi mozgalom legegyszerűbb marxista és internacionalista pártjai közé tartozik. Az internacionalista együttműködés szellemét és hagyományait évtizedek óta ápolják. A görög kommunisták a 90-es évek vége óta minden év májusában Athénbe tanácskozársra hívták a világ számos kommunista és munkáspártját. A kapitalizmus elleni harc időszerű kérdéseivel foglalkoztak, a mai helyzet jellemzésétől kezdve, a kelet-európai összeomlás okainak vizsgálatán át, egészen a szakszervezeti munka kérdéséig.

2004-ban az Európai Baloldal Párt megalakulásakor nyilvánvalóvá vált, hogy Európa nagy kommunista pártjai között nincs egyetértés. A Francia KP, az olasz kommunisták, a német Bal Párt, a spanyol Egyesült Baloldal lényegében revízió alá vették a szocialista országok történetét. Megakadályozták, hogy a pártok európai összefogásához csatlakozzanak olyan nagy pártok, mint az orosz, az ukrán kommunisták. A volt szocialista országokból csak az új EU-tagállamok pártjait fogadták el. A tőke elleni harcot

európai jellegű pártot. Ugyanakkor rendszeressé tették a Kommunista és Munkáspártok Nemzetközi Találkozóit. 2005-ben Athénban, 2006-ban Lisszabonban, 2007-ben pedig Minszkben volt találkozó.

A megelőző athéni találkozókkal együtt a minszki immáron a kilencedik találkozó volt. A minszki találkozón a világ 72 pártja vett részt. Újdonsága volt, hogy jelen volt a Kínai KP is.

A találkozókat a Munkacsoport készíti elő, amelyben a legnagyobb pártok vannak. Működik egy szerény Szolidaritási Alap is. Ez az alap könnyíti meg a legszegényebb pártok részvételét.

A Magyar Kommunista Munkáspárt az internacionalista szolidaritás és együttműködés híve. Csatlakozott az Európai Baloldali Párthoz, mert - bár mi sem értünk egyet számos alapvető elvi tételükkel - ez a párt mégis sok pozitívummal is rendelkezik.

A Munkáspárt rendszeresen kifejti véleményét, és igyekszik legalább taktikai kérdésekben befolyásolni. A Munkáspárt részt vesz a Kommunista és Munkáspártok Nemzetközi Találkozóin is. Minszkben kezdeményeztük a sokoldalú együttműködés kibővítését ideológiai kérdésekre, és a meglévő szervezetek intézményesítését. A Munkáspárt sürgeti új nemzetközi együttműködési szervezet, új Internacionálé létrehozását. ■

EGY ÉVFORDULÓ KAPCSÁN

1918. NOVEMBER 24.

Az alábbi írás kissé megkésve kerül lapunkba. Solymár Tamás elvtárs szubjektív hangütésű, szenvedélyes sorai azonban így is aktuálisak. Aktuálisak azokban a napokban, amikor pártunk újjászületését ünnepeljük. S azért is, mert előre emlékeztetnek: jövőre, 2008-ban jeles, 90. évfordulója lesz annak, hogy megalakult a Kommunisták Magyarországi Pártja.

Kedves Elvtársak, Pártolótagok, Rokonszenvezők!

Azoknak szól ez a - levél jellegű - írás, akik számon tartják, akiknek jelentős és magukénak vallják 1918. november 24-ét, a Kommunisták Magyarországi Pártjának születésnapját. Szüleink, nagyszüleink ifjúságára, fiatalságára is emlékeztet. Kedves nekünk, akik magunk is már nagyszülők vagyunk.

Felnőtt gyerekeink és az unokák csak tőlünk vehetik át - igazságban tisztán - ennek a napnak örökségét, népünk kommunistáinak pártját, a Magyar Kommunista Munkáspártot.

89 éve él a párt. Forradalmi hullámhegy és ellenforradalmi hullámvölgy viszonyai között, háborúban és békében, munkás-paraszt hatalomban és tőkés hatalomban. Él, él és élni fog. Él, mert a magyar nép egyetlen reggelen sem riadhat arra, hogy nincs aki védelmezze, nincs aki küzdelmeiben vezesse, hogy reménytelenül ki van szolgáltatva a tőkés kizsákmányolásnak, a pénz diktatúrájának.

Ezért tartunk ki hűségesen a párt mellett. Ezért ragaszkodunk a párthoz, párttagságunkhoz, pártolótársaságunkhoz. Ezért éltetjük a pártot fáradtságunkkal, pénzünkkel, fegyel-

münkkel, egységünkkel. Ezért őrizzük és adjuk tovább eszménket, a hazai földön 89 éve született leninizmust.

Következetes letéteményese vagyunk a történelmi folytatásnak. Reánk vár ismét a munkásság osztályba szervezése, hogy képes legyen meghatározó súllyal küzdeni a munkáért, a kenyérért, jogaiért. A munkásosztály nem tűrheti, hogy kismizmizzék természetes szövetségését, a termelő parasztot, kedvét szegjék az állattartó gazdáknak sohanapján teljesülő ígéreteivel. Kormányígéreteivel nem lehet jól tartani sem az embert, sem a jószágot.

Becsapták a hazai kis- és középvállalkozókat, a vállalkozó családokat. Ez a rendszer nem nekik kedvez, hanem a külföldi nagytőke vállalatainak. Azokat kényeztetik. A kapitalista berendezkedés bűne és gyengesége, a Horthy-rendszerből hírhedt „állástalan diplomás”. Tanult szakembereink védelmet érdemelnek és megbecsülést, a munkásság szolidaritását. A tudomány közkinccs. Mégis kisajátítják, hogy pénzért, nem is kevésért, árusíthassák. A tandíj - nevezik bárhogyan - kegyetlen osztálypolitika. A szegényember gyermekét kizárja a tudásból, mert a tudás hatalom. Kiállunk a tanulni vágyó fiatalokért. Ne fordíthassák őket semmi maszlaggal, történelemhamisítással, agyimosással nemzeti és osztályérdekeik ellen.

Igaz szót csak tőlünk várhatnak, hogy képesek legyenek visszautasítani a magyar-talanító, tőkés érdekű, kultúrának hazudott szemetet, mételyt. Mostanában az úgynevezett családpolitika is hamis, mert vétkes a gyermekekkel szemben. A Munkáspárt valóságosan védelmére kel a családoknak. Ne nyomják agyon a gondok a szülőket, hogy maradjon

naponta erejük, idejük gyermekeik örömére. Az édesapák és édesanyák mai munkanélkülisége ne veszélyeztesse gyermekeik holnapját. Az öregek kiszolgáltatottságában leplezetlenül ki mutatja a foga fehérjét a kapitalista politika: aki már nem hajt profitot a tőkének, az felesleges. Elveszti fizetőképességét. Egészsége vizitdíjon, kórházi ágydíjon múlik. Az emberi méltóságuk? Romokban. Nem lennének kommunisták, ha nem emelnék fel szavunkat öregjeinkért. A profitéhes, tőkés egészségbiztosítókról ki hiszi el, hogy érző szíví emberbarátok.

Félelem a munkanélküliségtől, félelem a dráguló közüzemi díjaktól, az égbeszökő élelmiszeráraktól, félelem a betegségekért, a kórházi ápolás hibáitól, az öregségtől, félelem a hajléktalanságtól, a fagytól, fagyhaláltól, félelem a bűnözéstől, félelem a kiszolgáltatottságtól. Félelem, félelem, félelem. - Nemzeti önértzet! Hogy vagy? 200 ezer magyar éheznek a saját országában. - A sajátja? Gyermekek éheznek tízezer számra. - Igazság! Hol vagy? A dolgozó magyaroknak érdeke a mi igazságunk! A Magyar Kommunista Munkáspárt az igazság pártja. Tegyük érte, hogy ezt szüntelenül tapasztalják, érezzék, tudják. Azért, hogy tudatukban, osztálytudatukban anyagi erővé válják, és hassanak vele.

A példa itt van előttünk. Emlékezzünk a pártalapítókra hálával, tisztelettel az 1918. november 24-e nemzedékére, hogy reánk is úgy emlékezzenek majd az utánunk jövők, hogy jöjjenek utánunk.

SOLYMÁR TAMÁS, A PÁRTALAPÍTÁS
EMLEKHELYÉNEK (XII. KERÜLET;
VÁROSMÁJOR U. 42.) GONDNOKA

KÖSZÖNJÜK!

Csütörtök van. Dél előtt tíz óra. Itt vagyok a "Barossban". (Én csak így mondom.) - Csend, nyugalom. Az asztaloknál kisebb-nagyobb társaságok - meghitt beszélgetések - papírizigés, jegyzetelés - egyeztetés.

Jövés-menés, aztán parola. Táskák csatja csattan, a tartalma kitölti - kisimul, szélteben-hosszában, majd vállra kerül. A kabát ujjá kissé megtörik, de bírja. A gazdája is.

Most mindenki elégedett. Szerkesztők, tollforgatók, nyomdászok, s végül a "Postások", a mozgalmi futárok. S útjára indul "A Szabadság". Indul közelbe-távolba, mert van, ki

vigye. S ez így megy hetente, immáron egy éve, hőségben, fagyban, viharban, esőben.

"Te" kezdedbe veszed minden csütörtökön - netán pénteken (ez sem baj). Olvasod, bírálod, ha van társ, megvitad az írottakat, fejet csóválsz, és várod a következő számot. S megérkezik. Ugye milyen egyszerű ez így leírva?!

Míg vártam a dolgomra, ez járt a fejemben. A gondolatok nem hagytak nyugodni. Főleg az, hogy az ország legtávolabbi zugába is eljut a lapunk. Száz meg száz kilométereket utaznak ide, s vissza egyetlen nap alatt. Ünnepek közeleg. Lassan véget ér a 2007-es esztendő is. Az

ünnepek csendjében, ki-ki a maga módján visszagondol az elmúlt év kiemelkedő eseményeire. Számot vet, s várja az újat, reménykedik.

Kérem! Csak egy pillanatra engedjük gondolataink közé azt a köszönetet, amely megilleti elvtársainkat ezért a szolgálatért. Köszönjük! Sok tisztelettel kívánok mindenkinek, aki az újságért dolgozik e nehéz körülmények között - meghitt ünnepeket, sikerekben gazdag újévet!

GOLLER LÁSZLÓNÉ
BUDAPEST, V. RÉGIÓ

JELÖLTÜNK KUPI LÁSZLÓ

IDŐKÖZI VÁLASZTÁS KISTARCSÁN

A mintegy nyolcezres Pest megyei Kistarcsán 2008. február 10-én időközi polgármester- és önkormányzati képviselőválasztást tartanak.

A nagy-budapesti elnökség biztatására a régió pártsszervezetei belevágnak a munkába.

A Munkáspárt jelöltségét Kupi László elvtárs szívesen vállalta. Ő a KB új, fiatal, ugyanakkor politikailag tapasztalt tagjainak sorába tartozik. Sokan ismerik őt a Baloldali Frontból, s a pártban a kubai szolidaritási tevékenységből, a nemzet-

közi munkából is. Az Európai Baloldali Párt közelmúltbeli prágai kongresszusán a Magyar Kommunista Munkáspárt képviselőletében a végrehajtó bizottság tagja lett.

Kupi elvtárs a Károli Gáspárt Református Egyetem hallgatója magyar-kommunikáció szakon. Középiskolai tanári pályára készül.

A kopogatócédulák gyűjtése e héten kezdődik, s január közepéig tarthat. Kistarcsán nincs szervezetünk, adjunk meg minden segítséget a régió pártsszervezeteinek és jelöltünknek a megmérettetéshez! ■

KÉRI SÁNDOR KÖSZÖNTÉSE

Sanyi bácsit egy évtizede ismerem. Hosszú ideje aktív tagja a Pest megyei mozgalomnak

A monori alapszervezet titkáráként rendszeresen bejárt "a központba" megvitatni a párt ügyeit. A beszélgetések végére rendre azonos nevezőre jutottunk. 2004-ben az ő életében is gondot okozott a pártban elindult belső vita, de úrrá lett rajta.

A 2007. tavaszán megjelent "színes Szabadságot" már kereste. Őt

példányt kért a környezetének is - havonta, s az újság árát az évre előre fizette.

Pártunkat jelentős összeggel anyagilag is megtámogatta. Most előre jelezte: 2008-ra is megrendeli a lapokat. Úgy legyen és köszönjük.

Kedves Kéri Elvtárs!

Közelgő 84. születésnapod

alkalmából sok szeretettel köszöntünk, s jó egészséget kívánunk magánéletedben és mozgalmi munkádhoz egyaránt.

MENDEL LAJOS,
A NAGY-BUDAPESTI ELNÖKSÉG TAGJA

Kéri Sándor egy évtizedes tanója, 1913.-ban született JAKAB GÉZÁNI, mindanyunk BÉBI - je, életének 94. évében elhunyt, 1945. óta bírósági, hadbírati tanácsos volt a Kommunista Mozgalomnak, a szocializmus ügyének. Évtizedeken át pártmunkáiban kitűnő tanácsadónak, eredményesen tevékenykedett. Élete utolsó éveiben is - megromlott egészségi állapota ellenére - aktív résztvevője volt a Munkáspárt központi és csepeli rendezvényeinek.

Temetése, bicskaiútián november 28-án, 94. születésnapján történt a csepeli temetőben. Emelkét mi csepeli kommunizmus és mindanyian, akik ismerik, tiszteltetl megüdvözlük.

Magyar Kommunista Munkáspárt
Csepeli szervezete

KÉRI ELVTÁRS KÖZÉPEN TISZTI EGYENRUHÁBAN

A SZABADSÁG MEGJELENÉSE

A Szabadság ez évi utolsó számát olvashatják. Ahogy azt már jeleztük, a 2008. évi első lapszámunk a szokásostól eltérően egy nappal később, január 4-én, pénteken fog megjelenni.

Minden kedves olvasónknak, előfizetőnknek, az előfizettséggyűjtő aktivistáinknak és valamennyi lapterjesztő futárnak kellemes, szép karácsonyt és eredményekben gazdag boldog újévsztendőt kívánunk.

Szerkesztőség és Kiadó

VILÁG PROLETÁRIÁL EGYESÜLŐI/ETEK!

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja

Főszerkesztő: Székely Péter

Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.

Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu;

internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>

